

Stimati fosti colegi, prieteni si tovarasi de nebunii , va scriu eu Ciresica, citeva rinduri sa va descretesc putin fruntile , la amintirea dragului meu sot.....Puiu.

Timpul care mi-l acordati nu este destul să povestesc despre el. Sint asa de multe lucruri de povestit: triste, vesele, serioase, prostesti despre omul atit de drag. Viata lui Puiu nu a fost intotdeauna usoară, dar a avut puterea sa vadă jumătatea de pahar plină si sa extragă maximum din toate.

Eu am ales sa povestesc amintiri plăcute si vesele.

Om plin de viață, muncitor, care iubea casa, vesel, iubea să povesteasca bancuri, cu zâmbetul intotdeauna pe față, care iubea să ajute pe toți care rugau ajutor.

Am să povestesc puțin din scurta lui viață;

Prima noastra mașină care atit de mult a iubit-o, mașină mare cu motor slab de motocicletă, cu care intotdeauna știam incotro plecam, dar foarte des uitam unde trebuia să ajungem din cauza incetinelii cu care inainta.

Iubea marea si soarele care il colorau in ciocolată, lucru care a făcut ca atunci cind s-a internat pentru operatie acută de apendicită, surorile de la spital vorbeau intre ele că.....marinarul se duce.....

Dupa așa de multi ani de studii cu voi a ajuns sa fie (din cauza culorii lui de piele).....marinar.

Cind ne-am intors din concediu de la Mamaia ,negrii de soare, fetita noastră, Lidia, care avea 1an si 8 luni nu ne-a recunoscut, s- a speriat , dar Puiu, ca de obicei, cu zimbet cald si cintecele cunoscute de fetită, a reușit sa primeasca in sfârșit , cu drag mănutele intinse spre el

Cind mergeam la petreceri , sau ieșeam să dansăm, eu oboseam iar Puiu o lua pe Lidia -mindria lui -și continua să danseze cu ea. Erau o pereche spre care toți ochii erau indreptati cu admiratie.

Pentru nepoți era un calmant de liniștire din cauza iubirii ce o emana și a imbrățișărilor calde cu care îi ocrotea.

Daca a-și putea să intorc viata de la inceput și să aleg un soț, tată și bunic, a-și fi ales pe același mare om.

Spre părerea mea de rău, boala care a avut-o ni l-a furat mult prea devreme din viata noastră,dar ne-a lasat multe învățăminte multe amintiri și dragoste și cum el spunea:

MERGEM ÎNAINTE CÎT PUTE M, CÎT NU LĂSĂM.PE ALTII